

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица

Обн., ДВ, [бр. 95](#) от 24.11.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., [бр. 52](#) от 29.06.2007 г., в сила от 1.11.2007 г., изм. и доп., [бр. 64](#) от 7.08.2007 г., [бр. 113](#) от 28.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., [бр. 28](#) от 14.03.2008 г., [бр. 43](#) от 29.04.2008 г., [бр. 106](#) от 12.12.2008 г., в сила от 1.01.2009 г., доп., [бр. 25](#) от 3.04.2009 г., в сила от 1.06.2009 г., изм. и доп., [бр. 32](#) от 28.04.2009 г., в сила от 1.01.2010 г., изм., [бр. 35](#) от 12.05.2009 г., в сила от 12.05.2009 г., доп., [бр. 41](#) от 2.06.2009 г., в сила от 1.07.2009 г., изм., [бр. 82](#) от 16.10.2009 г., изм. и доп., [бр. 95](#) от 1.12.2009 г., в сила от 1.01.2010 г., [бр. 99](#) от 15.12.2009 г., в сила от 1.01.2010 г., [бр. 16](#) от 26.02.2010 г., в сила от 26.02.2010 г., доп., [бр. 49](#) от 29.06.2010 г., в сила от 1.07.2010 г., изм. и доп., [бр. 94](#) от 30.11.2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., [бр. 100](#) от 21.12.2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм. и доп., [бр. 19](#) от 8.03.2011 г., в сила от 8.03.2011 г., [бр. 31](#) от 15.04.2011 г., в сила от 1.01.2011 г., доп., [бр. 35](#) от 3.05.2011 г., в сила от 3.05.2011 г., изм., [бр. 51](#) от 5.07.2011 г., изм. и доп., [бр. 99](#) от 16.12.2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм., [бр. 40](#) от 29.05.2012 г., [бр. 81](#) от 23.10.2012 г., в сила от 1.09.2012 г., изм. и доп., [бр. 94](#) от 30.11.2012 г., в сила от 1.01.2013 г., [бр. 23](#) от 8.03.2013 г. в сила от 8.03.2013 г., изм., [бр. 66](#) от 26.07.2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. и доп., [бр. 100](#) от 19.11.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., доп., [бр. 109](#) от 20.12.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., [бр. 1](#) от 3.01.2014 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 53 от 27.06.2014 г.

§ 1. Чл. 42 се изменя както следва:

„Авансово удържане на данъка за доходи от трудови правоотношения

Чл. 42. (1) Авансовият данък за доходи от трудови правоотношения се определя от работодателя месечно на базата на месечна данъчна основа.

(2) Месечната данъчна основа се определя, като облагаемият доход по чл. 24, начислен за съответния месец, се намалява с удържаните от работодателя задължителни осигурителни вноски, които са за сметка на физическото лице, по реда на Кодекса за социално осигуряване и Закона за здравното осигуряване или за задължително осигуряване в чужбина. Месечната данъчна основа на самоосигуряващи се лица за доходи от трудови правоотношения по § 1, т. 26, буква "и" от допълнителните разпоредби се определя, като облагаемият доход по чл. 24, начислен за съответния месец, се намалява с авансово внесените чрез работодателя осигурителни вноски, които самоосигуряващото се лице е

задължено да прави за своя сметка по реда на Кодекса за социално осигуряване и Закона за здравното осигуряване.

(3) Месечната данъчна основа се намалява със:

1. данъчното облекчение за намалена работоспособност по чл. 18, ал. 2;
2. данъчното облекчение по чл. 19, ал. 2, когато сумите са удържани от работодателя при изплащане на дохода от трудово правоотношение.

(4) Размерът на дължимия данък се определя, съгласно следната таблица:

Месечна данъчна основа	Данък
до 340 лв.	необлагаеми
от 340 до 1000 лв.	10 на сто за горницата над 300 лв.
от 1000 до 2000 лв.	66 лв. плюс 12 на сто за горницата над 1000 лв.
от 2000 до 5000 лв.	186 лв. плюс 15 на сто за горницата над 2000 лв.
над 5000 лв.	636 лв. плюс 20 на сто за горницата над 5000 лв.

(5) Данъкът по ал. 4 се удържа от работодателя при окончателното изплащане на облагаемия доход, начислен за съответния месец.

(6) Когато през съответния месец са направени само частични плащания за този или за друг месец, работодателят внася данъка по ал. 4, определен върху brutния размер на сумата от частичните плащания.

(7) Внесеният от работодателя данък по ал. 6 не се удържа от частичното плащане, а се приспада от удържания данък по ал. 5.

(8) Алинея 6 не се прилага за частични плащания за съответния месец, когато пълният размер на начислените от работодателя доходи от трудово правоотношение за този месец е изплатен до 25-о число на следващия месец.

(9) Данъкът по ал. 1 - 8 се внася в сроковете и по реда на чл. 65 .

(10) Необлагаемият минимум по ал. 4 се завишава с 15 на сто за първо дете и с още 10 на сто – за второ дете, ако задълженото лице има деца и не е с отнети родителски права. Завишаване на необлагаемия минимум се декларира и ползва от единия родител по избор.”

§ 2. Чл. 48 се изменя както следва:

„Определяне размера на данъка

Чл. 48. (1) Размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа по чл. 17 се определя съгласно следната таблица:

Обща годишна данъчна основа	Данък
до 4080 лв.	необлагаеми
от 4080 до 12000 лв.	10 на сто за горницата над 4080 лв.
от 12000 до 24000 лв.	792 лв. плюс 12 на сто за горницата над 12000 лв.
от 24000 лв. до 60 000	2232 лв. плюс 15 на сто за горницата над 24000 лв.
над 60000 лв.	7632 лв. плюс 20 на сто за горницата над 60000 лв.

(2) Размерът на данъка върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец, както и за доходите от стопанска дейност по чл. 29а, се определя, като годишната данъчна основа по чл. 28, ал. 2 се умножи по данъчна ставка 15 на сто.

(3) От определените по ал. 1 и 2 данъци се приспада данъкът, авансово удържан и/или внесен през данъчната година за съответния данък.

(4) От определения по ал. 1 данък се приспада и удържаният, съответно внесенят през данъчната година окончателен данък за доходи по чл. 37 на физическо лице, което за данъчната година се смята за местно физическо лице.

(5) Данъкът върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец се преотстъпва в размер до 60 на сто на лица, регистрирани като земеделски производители, за годишната данъчна основа от дейност по производство на непреработена растителна и животинска продукция при условията за преотстъпване на корпоративен данък по чл. 189б от Закона за корпоративното подоходно облагане.

(6) Преотстъпването на данък по ал. 5, представляващо държавна помощ за земеделски производители, не може да се ползва от лице, което е предприятие в затруднение, както и от физическо лице, извършващо стопанска дейност по чл. 29а.

(7) Данъкът по ал. 1 и 2 след приспаданията по ал. 3 - 5 се закръглява към всеки пълен лев.

(8) Надвнесеният за данъчната година данък може да се приспада от следващи авансови и годишни вноски за този данък, дължим от едноличен търговец. Когато се установи, че едноличният търговец без основание приспада данък, за невнесените авансови и годишни вноски се дължат лихви по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.

(9) Необлагаемият минимум по ал. 1 се завишава с 15 на сто за първо дете и с още 10 на сто – за второ дете, ако задълженото лице има деца и не е с отнети родителски права. Завишаване на необлагаемия минимум се декларира и ползва от единия родител по избор.”

Преходна и заключителна разпоредба към Закона за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица

§ 3. Този закон влиза в сила от 1 януари 2015 г.,

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

към проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица

С предлагания закон се цели премахването на единната данъчна ставка (плоския данък) върху доходите на физическите лица и замяната му с прогресивно-подоходен данък.

Целта на предлаганата промяна е да се разпредели справедливо данъчната тежест между физическите лица с различни доходи. Социално справедливо и устойчиво е лицата получаващи по-високи доходи да поемат и носят по-голяма социална и фискална отговорност и да носят различна тежест. Същевременно за лица с определен най-нисък доход се въвежда необлагаем минимум в размер на минималната работна заплата, с което им се осигурява по-голям доход и възможност за по-добра социална приспособимост. Повишаване на данъчната тежест засяга преди всичко лицата с наистина големи доходи за стандартите и практиката в българските условия. Завишената данъчна тежест за тези групи лица не се отразява съществено на социалният им статус и стандарт на живот, който остава значително по-висок в сравнение със социалните групи с по-нисък доход.

Очакваният ефект от въвеждане на тази данъчна реформа е тя да изиграе ролята на стимулиращ фактор за потреблението на стоки и услуги (преди всичко от първа необходимост) и като цяло да има положителен макроикономически и фискален ефект. Освободените от данъчна тежест доходи ще повишат покупателната способност на масовия потребител и ще допринесат за повишаване на стандарта на живот. Увеличеният оборот, в резултат на нарастване на потреблението ще има и пряк положителен фискален ефект като следва да се очаква нарастване на ДДС и корпоративния данък.

Чрез предлаганата данъчна реформа се въвежда и елемент на семейно подоходно облагане, като необлагаемият минимум се завишава с определен процент за първо и за второ дете. По този начин се създават условия за пълноценно отглеждане на децата – изключително важен въпрос в условията на демографска криза. Тази регулация ще се отрази по-съществено и благоприятно на работещите, които са с ниски доходи и имат деца.

Предлаганото законодателно изменение дава възможност на милиони български граждани да заплащат справедлив данък, съобразно социалните си възможности.

ВНОСИТЕЛИ:

